

ประวัติศาสตร์ยุโรป

บทบาทศาสนจักรในศตวรรษที่ 15

- ที่มา เดิมทีนักโรมันคาทอลิกครองความเป็นศูนย์กลางอำนาจตั้งแต่ ค.ศ. 1378-1417
- สาเหตุสำคัญของการแตกแยกคือการตัดสินใจของ
- พระสันตะปาปาเคลเมนต์ที่ 5 (Clement V) ในการย้ายการปกครองคาทอลิกจากกรุงโรม อิตาลี ไปยังอวีนียง (Avignon) ฝรั่งเศส
- ในคริสต์ศตวรรษที่ 13 การเจริญเติบโตของรัฐชาติหลายรัฐชาติ จึงทำให้อำนาจของคริสตจักรอ่อนแอ พระมหากษัตริย์บางองค์มีอำนาจพอที่จะบังคับคริสตจักรให้สนับสนุนนโยบายของพวกเขา
- ใน ค.ศ. 1305 กษัตริย์ฝรั่งเศสใช้อำนาจทางการเมืองของพระองค์ให้เลือกตั้งเคลเมนต์ที่ 5 เป็นสมเด็จพระสันตะปาปา
- สองปีต่อมา สมเด็จพระสันตะปาปาได้ย้ายศูนย์กลางของคริสตจักรไปที่อวีนียง
- หลังจากที่ย้ายไปอวีนียง สมเด็จพระสันตะปาปาส่วนใหญ่ เป็นชาวฝรั่งเศส ชาวยุโรปชาติอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่คริสตจักรจำนวนมากรู้สึกว่าการย้ายไปอวีนียงกำลังเข้าควบคุมสมเด็จพระสันตะปาปา
- ความกังวลนี้ส่งผลให้เกิดการต่อสู้เพื่อการควบคุมคริสตจักร
- คริสตจักรได้พัฒนาศูนย์กลางอำนาจขึ้นสองแห่ง คือ อวีนียงและโรม ใน ค.ศ. 1378 ทั้งสองฝ่ายแตกแยกกันและต่างก็เลือกสมเด็จพระสันตะปาปาของตัวเอง
- ความแตกแยกนี้รู้จักกันว่า Great Schism (การแตกครั้งยิ่งใหญ่)
- สมเด็จพระสันตะปาปาแต่ละองค์เรียกร้องให้เชื่อฟังคำสั่งจากผู้ที่มีศรัทธาอย่างแรงกล้าและขับไล่สาวกของสมเด็จพระสันตะปาปาฝ่ายตรงข้ามให้ออกจากคริสตจักร การกระทำเหล่านี้ ทำให้เกิดความสับสนและสงสัยในหมู่ชาวคริสต์และทำให้คริสตจักรอ่อนแอลง
- ใน ค.ศ. 1414 จักรพรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์เรียกประชุมเพื่อจะยุติความแตกแยกและเพื่อปฏิรูปคริสตจักร จึงจำไว้ว่าจักรพรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ได้ปกครองยุโรปตอนกลางเป็นส่วนใหญ่และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคริสตจักรโรมันคาทอลิก เป็นผลให้จักรพรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์มีอิทธิพลมาก
- การประชุมเกิดขึ้นในประเทศเยอรมนีและประชุมตั้งแต่ ค.ศ. 1414-1418 เจ้าหน้าที่คริสตจักรได้ถอดถอนสมเด็จพระสันตะปาปาฝรั่งเศสออก

และเชิญชวนสมเด็จพระสันตะปาปาโรมันขึ้นครองอำนาจ ใน ค.ศ. 1417 พวกเขาได้เลือกสมเด็จพระสันตะปาปามาร์ติน ที่ 5(Martin V)

พระองค์เริ่มรวมตัวคริสตจักรขึ้นมาใหม่ โดยให้ประจำการอยู่ในกรุงโรม
การวิจารณ์การคอร์รัปชันของศาสนจักร

- ในช่วงยุคกลาง คริสตจักรได้กลายเป็นสถาบันขนาดใหญ่ โดยประมาณการบางแห่ง
- คริสตจักรเป็นเจ้าของดินแดนแห่งยุโรปทั้งหมดตั้งแต่หนึ่งในห้าถึงหนึ่งในสาม ผู้นำคริสตจักรต้องการเงินจำนวนมหาศาลในการดูแลสถาบันดังกล่าว
- นักวิจารณ์และนักปฏิรูปเตือนตลตต่อวิธีการบางอย่างในการหาเงินและการใช้จ่ายเงินของคริสตจักร

คริสตจักรคาทอลิกขายใบไถ่บาปให้กับผู้ศรัทธาเพื่อชดเชยบาป

ใบไถ่บาปนี้พิมพ์ขึ้นใน ค.ศ. 1484

- ชาวยุโรปจำนวนมาก โดยเฉพาะผู้ที่อาศัยอยู่นอกประเทศอิตาลีไม่ชอบการจ่ายภาษีให้คริสตจักรในกรุงโรม พวกเขาไม่พอใจที่คริสตจักรไม่จ่ายภาษีในกรรมสิทธิ์ที่ดินอันกว้างใหญ่
- นักปฏิรูปยังคัดค้านการขายใบไถ่บาป การไถ่บาปคือการที่มนุษย์ผ่อนผันการลงโทษของบาป
- แนวคิด การไถ่บาปถูกขายถือเป็นการให้อภัยบาปและผู้คนที่ซื้อใบไถ่บาปด้วยคิดว่าสามารถหลีกเลี่ยงการลงโทษในชีวิตหลังความตายได้

- นักปฏิรูปจึงมองว่า ในทุกลำดับชั้นของคริสตจักรตั้งใจให้ทุกคนเชื่อว่าพวกเขาสามารถซื้อหนทางขึ้นสู่สวรรค์ได้

มาร์ติน ลูเทอร์ (Martin Luther) เคลื่อนไหวในคริสต์ศตวรรษที่ 15 เรียกว่า การปฏิรูป (Reformation)

- ความขัดแย้งเริ่มขึ้นใน ค.ศ. 1517 ที่วิตเทนเบิร์ก
- (Wittenberg)ในประเทศเยอรมนี

มาร์ติน ลูเทอร์ได้ทราบเรื่องราวของเจ้าหน้าที่คริสตจักรขายใบไถ่บาปเพื่อหาเงินให้กับวิหารเซนต์ปีเตอร์ในกรุงโรม

มาร์ติน ลูเทอร์ไม่เห็นด้วยและเขียนข้อพิพาททั้งหมดที่มีคริสตจักรในญัตติ 95 ข้อของเขา แนวความคิดของมาร์ติน ลูเทอร์

- พระคัมภีร์เป็นแหล่งเดียวของความจริงทางศาสนา
- •ผู้คนไม่จำเป็นต้องมีพระสงฆ์คริสต์ในการตีความพระคัมภีร์
- •การรอดพ้นจากบาปจะได้รับด้วยความเชื่อมั่นในพระเยซูเท่านั้น
- ญัตติ 95 ข้อของมาร์ติน ลูเทอร์ท้าทายอำนาจคริสตจักรโดยตรง
- (มาร์ติน ลูเธอร์ได้ติดญัตติของเขาไว้ที่ประตู Castle Church ซึ่งใช้เป็นกระดานติดคำแถลงการณ์ของเมือง)
- ปัจจุบัน นักวิชาการเชื่อว่ามาร์ติน ลูเทอร์เพียงแค่อ่านญัตติไปให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงของคริสตจักรเป็นสาส์นร้องทุกข์เกี่ยวกับการพฤติกรรมการขายใบไถ่บาป

- ในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 15 สงครามศาสนาต่อสู้กันทั่วยุโรป พระเจ้าคาร์ลส์ที่ 5 ได้เป็นจักรพรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์และกษัตริย์ของออสเตรีย สเปนและอเมริกาสเปน ในประเทศเยอรมนี

เจ้าชายแห่งนิกายลูเธอรันไปทำสงครามกับจักรพรรดิคาร์ล

ในที่สุด เจ้าชายนิกายลูเธอรันและคาทอลิกแห่งเยอรมนีประชุมกันใน ค.ศ. 1555 และตกลงทำสนธิสัญญาสันติภาพที่รู้จักกันว่า

สันติภาพออกซ์บูร์ก (Peace of Augsburg)

เจ้าชายโปรเตสแตนต์แห่งเยอรมัน คุกเข้าต่อจักรพรรดิคาร์ลที่ 5

แห่งจักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์

ผู้พยายามแก้ไขความขัดแย้งระหว่างคาทอลิกและโปรเตสแตนต์

จักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ (Holy Roman Empire)

- เป็นกลุ่มดินแดนหลายชาติพันธุ์ในยุโรปกลาง ในสมัยยุคกลาง จนถึงค.ศ.1806 มีดินแดนที่ใหญ่ที่สุดของจักรวรรดิ คือ เยอรมนี (แม้จะรวมอิตาลี และอาณาจักรเบอร์กันดี)

- การปฏิรูปในประเทศอังกฤษเริ่มขึ้นเมื่อกษัตริย์เฮนรี่ที่ 8 (King Henry VIII) ต้องการหย่าจากแคเธอรีนแห่งอารากอน (Catherine of Aragon)
- แต่สมเด็จพระสันตะปาปาจะไม่อนุญาต เป็นผลให้กษัตริย์เฮนรี่ปฏิเสธที่จะยอมรับคริสตจักรคาทอลิก กษัตริย์เฮนรี่ก่อตั้งคริสตจักรแห่งอังกฤษหรือคริสตจักรแองกลิคัน (Anglican Church) คริสตจักรนี้รักษาความเชื่อแบบคาทอลิกไว้มากที่สุด แต่ปฏิเสธอำนาจของสมเด็จพระสันตะปาปา พระมหากษัตริย์ของอังกฤษทำหน้าที่เป็นหัวของคริสตจักรแองกลิคัน

สงครามศาสนา

- การปฏิรูปคือการแบ่งศาสนาคริสต์ตะวันตกออกเป็นศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกและนิกายโปรเตสแตนต์ เป็นเวลาหลายร้อยปีที่ผ่านมา
- ชาวคริสต์ทั้งหมดในยุโรปตะวันตกนับถือนิกายคาทอลิก ประมาณคริสต์ศักราช 1700 ยุโรปถูกแบ่งออกตามสายทางศาสนาและไม่เคยตกอยู่ภายใต้อำนาจนิกายเดียวอีกเลย
- สงครามศาสดำเนินไปอย่างต่อเนื่องระหว่างคาทอลิกและโปรเตสแตนต์หลังจากสันติภาพออกซบูร์ก (Peace of Augsburg)
- ในคริสต์ศักราช 1648 สันติภาพเวสต์ฟาเลีย (Westphalia) ช่วยให้สงครามสิ้นสุด โดยยอมรับการแบ่งยุโรปตะวันตกเป็นประเทศคาทอลิกและโปรเตสแตนต์
- ความสามารถของกษัตริย์แห่งฝรั่งเศสและเจ้าหน้าที่รัฐช่วยให้ฝรั่งเศสรับหน้าที่แทนสเปนในการเป็นผู้นำอำนาจคาทอลิกในยุโรป ประเทศโปรเตสแตนต์ เช่น อังกฤษ ฮอลแลนด์
- และต่อมา ปรัสเซีย (เป็นราชอาณาจักรเยอรมันระหว่างปี ค.ศ. 1701 ถึงปี ค.ศ. 1918และตั้งแต่ปี ค.ศ. 1871 เป็นรัฐเอกของจักรวรรดิเยอรมนีมีเนื้อที่สองในสามของจักรวรรดิเยอรมนีทั้งหมด

- ชื่อราชอาณาจักรมาจากแคว้นปรัสเซียแต่ศูนย์กลางอำนาจอยู่ที่บรานเดนบวร์ก
- ปัจจุบันอาณาเขตของแคว้นนี้อยู่ในประเทศเยอรมนี โปแลนด์ และเมืองคาลิงกราด ของรัสเซีย) กำลังได้รับอำนาจ
- พวกเขาจะกลับมาสู่ความขัดแย้งกับคาทอลิกสเปนและฝรั่งเศสอีกครั้ง ในที่สุดการเปลี่ยนแปลงทางศาสนาของยุโรปได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในทวีปอเมริกา
- จักรวรรดิโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ (Holy Roman Empire) เป็นกลุ่มดินแดนหลายชาติพันธุ์ในยุโรปกลาง ในสมัยยุคกลาง จนถึงค.ศ.1806 มีดินแดนที่ใหญ่ที่สุดของจักรวรรดิ คือ เยอรมนี (แม้จะรวมอิตาลีและอาณาจักรเบอร์กันดี)

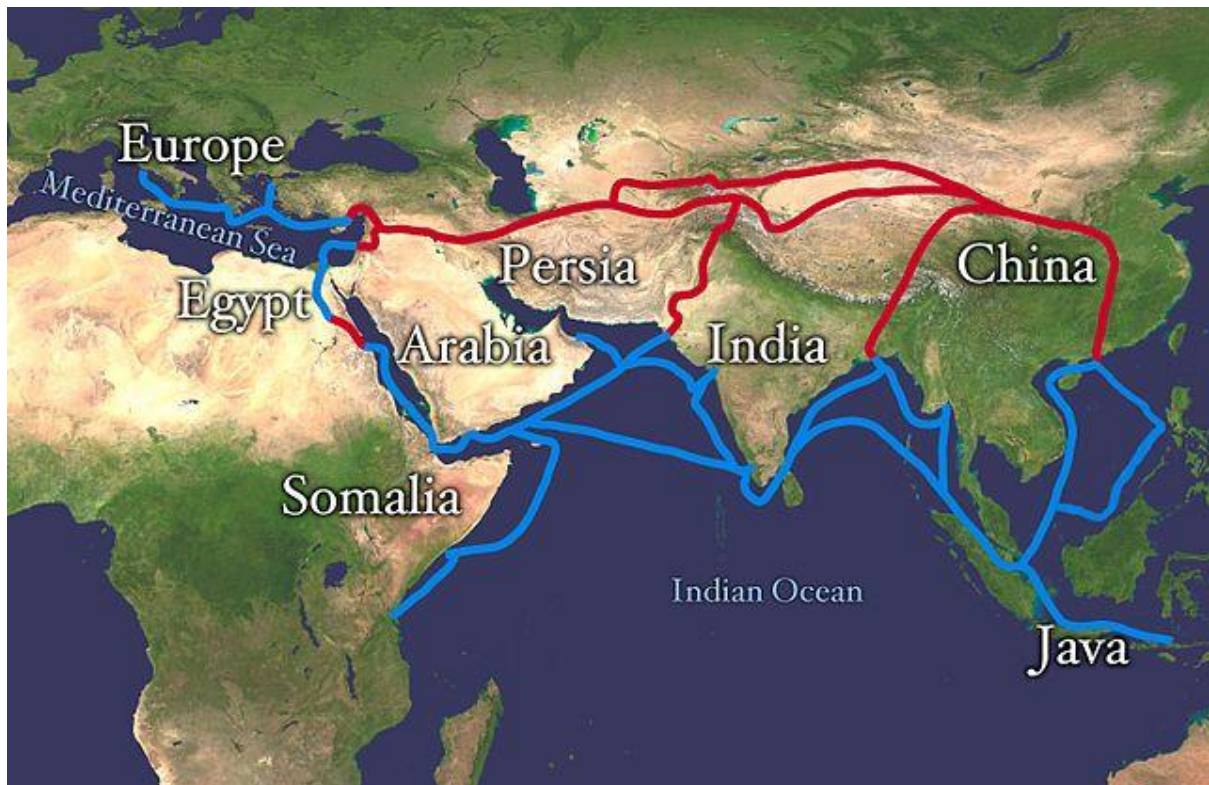
- การสำรวจทางทะเลของยุโรปเริ่มต้นเมื่อ ค.ศ. 1450-1750 เกิดขึ้นในช่วงเวลาใกล้เคียงกับยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการของยุโรป

- และต่างก็มีบทบาทสำคัญต่อประวัติศาสตร์ยุโรปในยุคใหม่ กล่าวได้ว่า การฟื้นฟูศิลปวิทยาการเป็นพื้นฐานสำคัญทำให้เกิดการสำรวจทางทะเล ซึ่งเป็น ผลให้ยุโรปเผยแพร่วัฒนธรรมของตนไปสู่ภูมิภาคอื่นๆ ของโลกได้ในเวลาต่อมา

สาเหตุของการสำรวจทางทะเล

- 1. การมีวิทยาการที่ก้าวหน้า ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ชาวยุโรปได้เริ่มหันมาสนใจ ศึกษาสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว และผลจากการติดต่อกับโลกตะวันออกในสมัยสงครามครูเสด
- ความรู้ทางภูมิศาสตร์และแผนที่ของโตเลมี (PTOLEMY)
- ความรู้ในการใช้เข็มทิศและการพัฒนารูปทรง และขนาดของเรือให้แข็งแรงทนทานต่อสภาพลมฟ้าอากาศ สามารถที่จะเดินทางไกลได้ดีขึ้น ทำให้ชาติตะวันตกหลังไหลสู่โลกตะวันออกอย่างกว้างขวาง
- 2. แรงผลักดันทางการค้า เมื่อพวกมุสลิมสามารถยึดครองกรุงคอนสแตนติโนเปิล และดินแดนจักรวรรดิไบแซนไทน์ได้ทั้งหมดใน ค.ศ. 1453 ทำให้การค้าทางบกระหว่างโลก ตะวันออกกับโลกตะวันตกหยุดชะงัก แต่สินค้าต่างๆ จากตะวันออก เช่น ผ้าไหม เครื่องเทศต่างๆ ยังเป็นที่ต้องการของตลาดตะวันตก ซึ่งหนทางเดียวที่พ่อค้าจะติดต่อค้าขายได้ก็คือ การติดต่อค้าขายทางทะเล ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสำรวจเส้นทางทางทะเล เพื่อหาเส้นทางติดต่อกับ ดินแดนต่างๆ ทางตะวันออก
- 3. แรงผลักดันทางด้านศาสนา เนื่องจากความคิดของผู้นำชาติต่างๆ ในขณะนั้นเห็น ว่าการเผยแผ่คริสต์ศาสนาเป็นกุศลอย่างมาก รวมทั้งต้องการแข่งขันกับชาวมุสลิมที่เข้ามาขยาย อิทธิพลอยู่ในขณะนั้น จึงสนับสนุนให้มีการค้นหาดินแดนใหม่ๆ และเผยแผ่คริสต์ศาสนาไป พร้อมกันด้วย
- 4. อิทธิพลของแนวคิดในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาการ แนวความคิดในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา การ ทำให้ชาวยุโรปมุ่งหวังที่จะสร้างชื่อเสียงเกียรติยศและความต้องการที่จะเสี่ยงโชคเพื่อชีวิต ที่ดีกว่า ผลักดันให้ชาวยุโรปเกิดความกล้าหาญที่จะเผชิญกับสิ่งต่างๆ รวมทั้งความกระตือรือร้น ที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และรักการผจญภัย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชาวยุโรปกล้าเสี่ยงภัยเดินทางสำรวจทางทะเล

เส้นทางการค้าโบราณ

โปรตุเกส

- ในคริสต์ศตวรรษที่ 15 เจ้าชายเฮนรี นาวิกราช (HENRY THE NAVIGATOR) พระอนุชาของพระเจ้าจอห์นที่ 1 (JOHN I) แห่งโปรตุเกส ได้จัดตั้งโรงเรียนราชนาวีเพื่อเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทางทะเล การใช้ เครื่องมือและเทคนิคการสร้างเรือ ซึ่งส่งผลให้ชาว โปรตุเกสสามารถค้นพบเส้นทางเดินเรือสู่ดินแดนทาง ตะวันออก ได้แก่

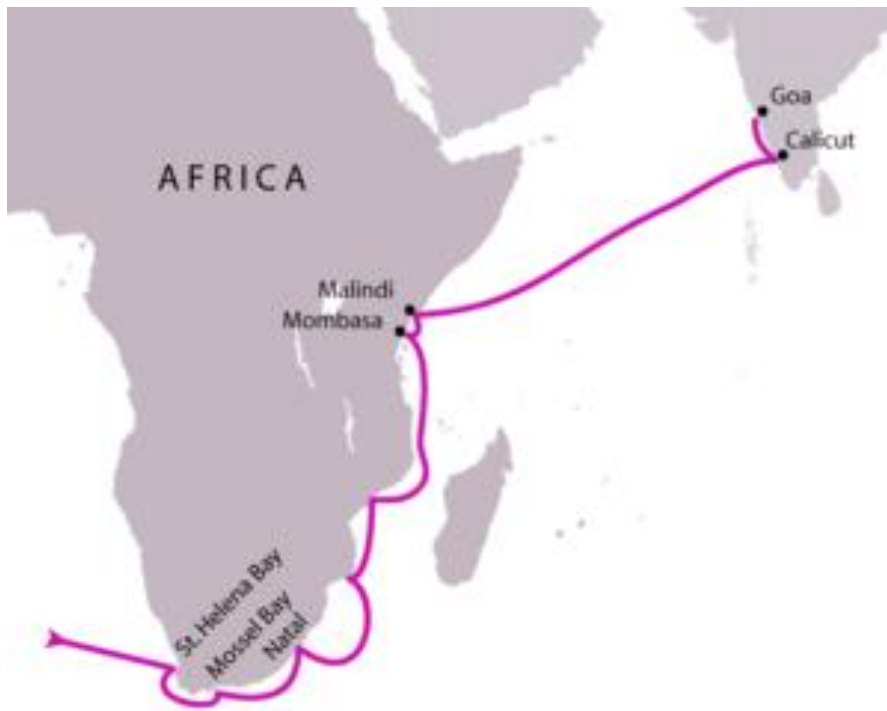
•

ความสำเร็จของโปรตุเกส

- บาร์โธโลมิว ไดแอส (BARTHOLOMEU DIAS) สามารถเดินเรือเลียบชายฝั่งทวีปแอฟริกาผ่านแหลม กูดโฮป (CAPE OF GOOD HOPE) ได้สำเร็จใน ค.ศ. 1488

- วัสโก ดา กามา (VASCO DA GAMA) เล่นเรือตาม เส้นทางสำรวจของไดแอสจนถึงทวีปเอเชีย และสามารถขึ้นฝั่ง ที่เมืองกาลิกัต (CALICUT) ของอินเดียได้เมื่อ ค.ศ. 1498 ต่อมา ชาวโปรตุเกส สามารถควบคุมเมืองต่างๆ ทางชายฝั่งตะวันออก ของทวีปแอฟริกาและอินเดียทางชายฝั่ง ตะวันตก สามารถยึด เมืองกัว (GOA) ในมหาสมุทรอินเดียได้

- ในคริสต์ศตวรรษที่ 16 โปรตุเกสได้ขยายอำนาจมาจนถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเข้า ยึดครอง มะละกา ทำให้บริเวณคาบสมุทรมาลายูและหมู่เกาะอินโดนีเซียตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของ โปรตุเกส สเปน
- ค.ศ. 1492 คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส (CHRISTOPHER COLUMBUS) ชาวเมืองเจนัว (ประเทศ อิตาลี) ซึ่งมีความเชื่อว่าโลกกลม ได้รับ การสนับสนุนจากกษัตริย์สเปนให้เดินทางข้าม มหาสมุทร แอตแลนติก เพื่อสำรวจเส้นทางเดินเรือ ไปประเทศจีน แต่เขาได้พบหมู่เกาะเวสต์อินดีสซึ่ง เป็น ส่วนหนึ่งของทวีปอเมริกาใต้โดยบังเอิญใน ค.ศ. 1492 ซึ่งทำให้สเปนได้ครอบครองดินแดนส่วน ใหญ่ ในอเมริกาใต้ที่อุดมสมบูรณ์ด้วยแร่เงินและทองคำ ในเวลาต่อมา

ความขัดแย้งจากการสำรวจทางทะเล

- คริสต์ศตวรรษที่ 15 เป็นช่วงการแข่งขันอำนาจทางทะเลระหว่างโปรตุเกสและสเปนเพื่อหาเส้นทางไปหมู่เกาะอีสต์อินดีส (EAST INDIES) ซึ่งเป็นแหล่งเครื่องเทศและพริกไทย
- ใน ค.ศ. 1494 สันตะปาปาอเล็กซานเดอร์ที่ 6 (ALEXANDER VI) ได้ให้สเปนและโปรตุเกสทำสนธิสัญญา ทอร์เดซีลัส (TREATY OF TORDESILLAS) กำหนดเส้นสมมติแบ่งโลกออกเป็น 2 ส่วน โดยสเปนมีสิทธิสำรวจและยึดครองดินแดนทางด้านตะวันตกของเส้นเมริเดียนที่ 51 ส่วนโปรตุเกสได้สิทธิทางด้านตะวันออกและนำไปสู่การสร้างจักรวรรดิทางทะเลของโปรตุเกสในเอเชีย

สนธิสัญญา ทอร์เดซีลัส (TREATY OF TORDESILLAS)

- โปรตุเกส “ได้รับ” ทุกอย่างนอกยุโรปทางตะวันออกของเส้นที่แล่น 270 ลีก(League) ทำให้โปรตุเกสมีอิทธิพลในการควบคุมแอฟริกา, เอเชีย และทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปอเมริกา (บราซิล)
- ส่วนสเปนได้ทุกอย่างทางตะวันตกของเส้นแบ่งที่ระบุ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นดินแดนที่ยังไม่ได้รับการสำรวจที่มารู้จักกันต่อมาว่าเป็นทางเดินตะวันตกของทวีปอเมริกาและหมู่เกาะในมหาสมุทรแปซิฟิก
- ค.ศ. 1519 เฟอร์ดินันด์ แมกเจลลัน (FERDINAND MAGELLAN) นักเดินเรือชาวโปรตุเกส โดยความสนับสนุนจากกษัตริย์สเปน ได้เดินทางไปทางทิศตะวันตกของมหาสมุทรแอตแลนติกผ่านช่องแคบที่ภายหลังตั้งชื่อว่าแมกเจลลันทางตอนใต้ของทวีปอเมริกาใต้ ข้ามมหาสมุทรแปซิฟิก มายังทวีปเอเชีย

เขาถูกชาวพื้นเมืองฆ่าตายเมื่อพยายามเผยแผ่คริสต์ศาสนาที่เกาะฟิลิปปินส์ แต่ ลูกเรือของเขาสามารถเดินทางกลับสเปนทางมหาสมุทรอินเดียได้สำเร็จใน ค.ศ. 1522 นับเป็นเรือ ลำแรกที่แล่นรอบโลกได้สำเร็จ

- ในยุคนี้อังกฤษและสเปนกลายเป็นชาติที่มีอำนาจ มีความมั่งคั่ง ทำให้หลายชาติทำการสำรวจเส้นทางเดินเรือ การแข่งขันอำนาจทางทะเลระหว่างโปรตุเกสกับสเปนยุติลงเมื่อโปรตุเกส ตกอยู่ภายใต้การปกครองของสเปนในช่วง ค.ศ. 1580-1640

ฮอลันดา

- เดิมฮอลันดาเคยอยู่ใต้การปกครองของสเปน และทำหน้าที่เป็นพ่อค้าคนกลางในการค้าเครื่องเทศ
- จนกระทั่ง ค.ศ. 1581 ได้แยกตัวเป็นอิสระจากสเปน ทำให้สเปนประกาศปิดท่าเรือ ลิซบอน ส่งผลให้ฮอลันดาไม่สามารถซื้อเครื่องเทศได้อีก
- ฮอลันดาจึงต้องหาเส้นทางทางทะเลเพื่อ ซื้อเครื่องเทศโดยตรง ในที่สุดกองทัพอังกฤษของฮอลันดาก็สามารถยึดครองอำนาจทางทะเลใน ค.ศ. 1598 และได้จัดตั้งสถานีการค้าในเกาะชวา และจัดตั้งบริษัทอินเดียตะวันออกของฮอลันดา เพื่อ ควบคุมการค้าเครื่องเทศ
- ใน ค.ศ. 1605 เรือดุยเคน (DUYFKEN) ของฮอลันดา ที่เป็นเรือค้นหาเกาะทองคำที่เชื่อว่า อยู่ทางทิศใต้และทิศตะวันออกของเกาะชวา ได้ค้นพบทวีปออสเตรเลียเป็นครั้งแรก และเรียก ทวีปนี้ว่า นิวฮอลแลนด์ (NEW HOLLAND) แต่ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 อังกฤษได้ครอบครองและ เรียกทวีปนี้ว่า ออสเตรเลีย ซึ่งมาจาก AUSTRALIS ในภาษากรีก แปลว่า ดินแดนทางซีกโลกใต้
- ในปี ค.ศ. 1588 กองทัพอังกฤษทำสงครามชนะกองทัพอาร์มาดา (ARMADA) ของสเปนที่มีชื่อเสียงได้ ทำให้อังกฤษขยายอิทธิพลสู่ดินแดนตะวันออก สามารถสลายอำนาจทาง ทะเลของโปรตุเกสและเข้าไปมีอำนาจและอิทธิพลในอินเดีย และเป็นคู่แข่งทางการค้ากับฮอลันดา
 - ในคริสต์ศตวรรษที่ 17 มีเพียงอังกฤษ ฮอลันดา และฝรั่งเศส แข่งขันกันมีอำนาจทางทะเลและแสวงหาอาณานิคม ทั้งนี้ได้มีการทำสงครามกันหลายครั้ง ในที่สุดฮอลันดายังคงมีอำนาจแถบ มะละกาและควบคุมการค้าเครื่องเทศในหมู่เกาะเครื่องเทศต่อไป
 - จนถึงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 อังกฤษกลับเป็นประเทศที่มีแสนยานุภาพกลางทะเลเหนือกว่าทุกชาติ โดยได้อาณานิคมในอินเดีย อเมริกาเหนือ และทวีปออสเตรเลียทั้งทวีป

อังกฤษ กับการขยายอิทธิพลทางทะเล

- ใน ค.ศ. 1497 กษัตริย์เฮนรีที่ 8 มีพระบรมราชานุญาตให้ จอห์น คาบอท (ค.ศ. 1450-1498) เดินทางสำรวจ ดังนั้นในวันที่ 2 พฤษภาคม คาบอทและคณะจำนวน 18 คน ออกเดินทางจากเมืองบริสตอล ประเทศอังกฤษ ด้วยเรือลำเล็กๆ ชื่อ “แมทธิว” เขาแล่นเรือไปทางเหนือไกลกว่าที่โคลัมบัสเคยไป ซึ่งออกนอกอาณาเขตของสเปน ในวันที่ 24 มิถุนายน คณะเดินทางก็มองเห็นแผ่นดิน โดยคาบอทเชื่อว่าเขาได้พบเกาะนอกชายฝั่งของทวีปเอเชีย และตั้งชื่อว่า “ดินแดนที่ค้นพบใหม่” (new found land) ซึ่งถือว่าเป็นการเดินทางสู่นิวฟันด์แลนด์ครั้งแรก ที่ได้รับการบันทึกไว้ นับตั้งแต่สมัยที่ชาวกวีนีเดินทาง คาบอทได้เดินทางกลับสู่ประเทศอังกฤษเมื่อวันที่ 6 สิงหาคม ค.ศ. 1497 และถึงแม้ว่าเขาจะไม่ได้นำเครื่องเทศหรือสมบัติใดๆ กลับไปด้วย แต่เขาก็เป็นคนแรกที่เดินทางสำรวจชายฝั่งอเมริกาเหนืออย่างจริงจัง

การค้นพบอเมริกา

- เส้นแบ่งเขตแดนโปรตุเกสและสเปนนั้นได้ลากผ่านมหาสมุทรแอตแลนติก โดยที่สเปนได้ดินแดนทางด้านตะวันตก รวมทั้งอเมริกา ส่วนบราซิลเป็นของโปรตุเกส ซึ่งได้ดินแดนแอฟริกาตะวันออกและอินเดีย แต่ด้วยเหตุที่ว่าไม่มีการวัดขนาดพื้นที่อย่างชัดเจน จึงยังคงมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเส้นแบ่งเขตแดนที่แท้จริง ใน ค.ศ.1501 กษัตริย์มานูเอลที่ 1 แห่งโปรตุเกสจึงจัดส่งกองเรือเดินทางไปยังบราซิล โดยมีเจ้าหน้าที่คนหนึ่ง เป็นชาวอิตาลี มีนามว่าอเมริโก เวสปุซซี เขาเป็นหนึ่งในนักสำรวจกลุ่มแรกที่ รายงานว่าอเมริกาใต้นั้นเป็นทวีป ไม่ใช่แค่เกาะ โดยเขานามานามว่า “โลกใหม่” และเวสปุซซีนักทำแผนที่ชั้นยอด ก็ได้ขายสำเนาแผนที่ของเขาหลายฉบับ ให้แก่นักเขียนแผนที่ชาวเยอรมันชื่อมาร์ติน วาลด์เซมุลเลอร์ ผู้ให้เกียรติเวสปุซซี โดยเขียนชื่อแรกของเขาลงในทวีปอเมริกาใต้ เมื่อวาลด์เซมุลเลอร์ได้เขียนแผนที่นั้นใหม่ใน ค.ศ. 1507 ตั้งแต่นั้นมาทวีปที่อยู่ทางด้านใต้นี้จึงเป็นที่รู้จักกันในนาม “อเมริกา”